

РЕШЕНИЕ

№ 2136

гр. София, 28.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I отделение 15 състав, в публично заседание на 03.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **1573** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 от ДОПК .

„КАНЗАС 2” Е., ЕИК по Булстат *, чрез управителя Светослав Славчев Велков оспорва ревизионен акт № 20008037/ 21.10.2008 г., издаден от Виолин П, старши инспектор по приходите П. ТД на Н. С. - град, потвърден с решение № 134/ 26.01.2009 г. на Директора на Д. „О.” П. ЦУ на Н., с който са установени задължения по ЗДДС в размер на 411 459,13 лв главница, заедно с лихви за просрочие 160 639,62 лв в резултат на непризнат данъчен кредит по фактури, издадени от: 1. „МАРЧЕЛО ЛЕС” Е. – общо в размер на 60 700 лв за данъчни периоди м. август и септември 2006 г.; 2. „ЛИМБО ЛИ” Е. в размер на 102 985 лв за периодите юни, юли, август, септември, октомври, ноември и декември 2005 г. 3. „АНТО ЛИ 1” Е. – в размер на 119 138,88 лв за периодите януари, февруари, март, април, май, юни и юли 2006 г.; 4. „ДАРМА ТРЕЙД” ООД в размер на 100 656,40 лв за периодите февруари, март, април, май, юни, юли и август 2005 г. и 5. „ЗИГА МЕКС” ООД в размер на 29 440 лв за м. декември 2005 година.

Подателят на жалбата твърди необоснованост на изводите на ревизиращия екип, че липсват доказателства за реалност на обективизираните в спорните фактури доставки. Аргументите са развити в следните насоки:

По отношение на „МАРЧЕЛО ЛЕС” Е. е посочено, че констатацията, че дружеството няма заведени активи в група 20 „машины и съоръжения” не води до извод, че то не притежава такива. Касаело се за наети активи, които са заведени задбалансово – начин на осчетоводяване, който не противоречи на законови изисквания. Проследявайки стоковия поток на доставката, екипът достигнал до извод за недоказаност на произхода на стоките от предшестващите доставчици, като в РД не било конкретизирано по

отношение на кои фактури се поддържа, че са с невярно съдържание.

Въведено е оплакване за необоснованост на изводите на приходния орган относно доставките от „ЛИМБО ЛИ” Е., почиващи на констатацията за липса на техническа обезпеченост за преработка на дървен материал.

П. данните, че „АНТО ЛИ 1” Е. разполага с ДМА, с които е възможно да се извърши разкрояване и окрайчване на дървен материал съждението, че доставката не е реална, е недоказано. Неизпълнението от страна на предшестващите доставчици на задължения по ЗДДС – регистрация или дерегистрация, не означавало, че те не са осъществявали търговска дейност.

По отношение на доставчика „ДАРМА ТРЕЙД” Е. е посочено в оспорването, че е нарушена процедурата по връчване на искането за представяне на документи и писмени обяснения, поради което изводите на екипа са необосновани.

Подателят на жалбата подчертава, че издадените от „ЗИГА МЕКС” ООД фактури /с предмет „иглолистни дъски”/, са включени в дневника за продажбите и в справката декларация за съответните периоди, а данъкът е начислен по смисъла на чл. 55, ал. 6 от ЗДДС /отм./ Дружеството разполага с необходимите ресурси за осъществяване на доставката – собствена складова база в гр. Ц. К, персонал от 25 души, в каквато насока са данните от оборотната ведомост. Разплащането по тях е осъществено както следва – за данъчните основи е извършено прихващане с протокол от 30.12.2005 г.; ДДС по фактура № 783/ 05.12.2005 г. и част от начисления ДДС по фактура № 767/ 19.12.2005 г. са платени по ДДС сметка на 15.02.2006 г., т.е. ДДС не е платен до края на периода, през който е упражнено правото на приспадане на данъчен кредит; дължимият ДДС е платен в брой на 21.02.2007 г. Посочено е, че приходният орган е следвало да зачете доказателствата за наличие на доставка, вместо което той е приел, че щом доставчик на „ЗИГА МЕКС” ООД е „АНТО ЛИ 1” Е., такава липсва. Искането до съда е за отмяна на акта. Претендират се разноски.

Ответникът – Директорът на Д. „О.” П. ЦУ на Н., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на прокуратурата е на становище за нейната неоснователност.

От фактическа страна се установява:

„КАНЗАС - 2” Е. със седалище гр. С., ЕИК * и управител С С В, е регистрирано по ф. дело № 4964/ 2004г. на СГС, видно от удостоверение, издадено от Агенция по вписванията на 12.02.2009 г.

С решение № 364/ 04.03.2008 г. на директора на Д „О.” – С. е отменен издаденият спрямо „КАНЗАС 2” Е. РА № 20000024/ 11.07.2007 г. Преписката е върната за извършване на повторна ревизия с подборни указания за събиране на доказателства. В изпълнение на решението със заповед № 801499/ 14.03.2008 г. и № 803739/ 08.07.2008 г. на М Г Р, началник сектор „Ревизии” в Д. „ДОК” П. ТД на Н. С. град, връчени съответно на 08.04.2008 г. и на 15.07.2008 г. на управителя Велков, е възложена ревизия на жалбоподателя за определяне на задълженията му по ЗДДС /отм./ за данъчни периоди от 01.02.2005 г. до 30.09.2006 г. Издалият цитираните ЗВР орган е упълномощен съгласно заповед № РД 01 131/ 22.03.2007 г. на директора на ТД на Н. С.. Съставът на ревизиращия екип е Виолин П и П Б. Изготвеният от тях РД № 803739/ 22.08.2008 г. е връчен на представител дружеството на 25.09.2008 г., подадено е възражение срещу констатациите му.

Със заповед № К 803739/ 25.08.2008 г. на П К М, началник сектор Ревизии в Д. „ДОК – ТД на Н. С. град, е определен Виолин П, старши инспектор по приходите, за

компетентен орган по издаване на ревизионния акт.

На 21.10.2008 г. е издаден РА № *, връчен на управителя на „КАНЗАС 2” Е. на 27.10.2008 г.

Констатациите на ревизиращия екип, които са в основата на фактическите и правни изводи на издателя на акта, са следните:

1. Доставчик „МАРЧЕЛО ЛЕС” Е. по издадени 18 фактури през данъчни периоди м. август и септември 2006 година.

На представител на дружеството е връчено ИПДПОЗЛ на 22.05.2008 г., във връзка с което са депозираны копия от фактурите, от ведомост за заплати, разпечатка от обратна ведомост, договор от 20.04.2006г. за наем на имот в гр. Перушица с „БИЛИ ЕМ” ООД – наемодател; договор за наем на машини от 01.08.2006 г. със същия наемодател, договор за наем на товарен автомобил сключен със същия търговец като „пренаемодател” за товарен автомобил МАН рег. № СА 5987 АМ от 01.05.2006 г., договор за наем на товарен автомобил от 27.07.2006 г. за ползване на превозно средство марка МАН, рег. № СА 2748 ВВ, сключен с наемодателя „ЕМАВТО” Е.; договор от 01.07.2006 г., сключен с „МАРЧЕЛО ЛЕС” Е. за преработка на дървен материал – разбичване, окрайчване, подреждане, сортиране и услуга с мотокар; приемо – предавателни протоколи, пътни листи.

Извършена е насрещна проверка на „МАРЧЕЛО ЛЕС” Е., П. която е констатирано, че дружеството е регистрирано по ЗДДС от 31.05.2006 г., фактурите, издадени на „КАНЗАС 2” Е. са включени в справката – декларация за съответните данъчни периоди и в дневника за продажбите. Представена е хронология на сч. сметка 4532 относно начисляване на дължимия данък и хронология на сметки от група 70,50; банкови извлечения и фискални бонове от 2006 г., но свидетелството за регистрация на ЕКАФП е от м. януари 2007 г. Обратна ведомост е представена за м. август 2006 г. Констатирано е, че дружеството не притежава ДМА, заприходени в гр. 20, но съществуват договори за наем на товарни автомобили - от 27.07.2006 г. за срок от 1 година с наемодател „БИЛИ ЕМ” Е. и договор от 01.05.2006 г. за товарен автомобил МАН с „ЕМАВТО” Е. за срок от 1 година. Проверката в информационния масив на Н. показала, че през 2006г. от страна на цитираното дружество не са отразявани фактури за наем за превозните средства. В дневниците за покупки на „МАРЧЕЛО ЛЕС” Е. няма вписани фактури за гориво, нито такива за извършена поддръжка на наетите активи. Приложена е само една папка с пътни листове.

От страна на доставчика е представен договор за наем на склад в гр. Перушица, сключен с „БИЛИ – ЕМ” Е. за срок от една година и на работилница в с. Брестовица по договор от 15.06.2006 г. На 14.11.2005 г. „БИЛИ ЕМ” Е. е отдало под наем имота за 5 години на „МАРЧЕЛО ЛЕС” Е. и на „АНТО ЛИ” Е.; договор за наем на машини за преработка на дървен материал, сключен с „БИЛИ ЕМ” Е. от 01.08.2006 г. Ревизиращият орган приел, че издадените фактури за наети машини и товарни автомобили не съдържат реквизити по чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗСч - натурално и стойностно изражение, количество и цена, които реквизити не се констатираат и в приемо - предавателните протоколи към тях.

На доставчика е връчено второ ИПДПОЗЛ, в отговор на което е подадена справка, в която като доставчик на стоките е посочен „АНТО ЛИ 1” Е., което на свой ред ги е закупило от „ЛИМБО ЛИ” Е..

П. тези данни екипът приел, че не се установява наличие на реална доставка; че данъкът не е заплатен по ДДС сметката на доставчика и отказал да признае данъчен

кредит.

Спрямо „МАРЧЕЛО ЛЕС” Е. са извършени ревизии с обхват задължения по ЗДДС за данъчни периоди август и септември 2006 г. С РА № 20000962/ 24.07.2007 г. е отказан данъчен кредит по фактури, издадени от „АНТО ЛИ 1” Е. с предмет талпи, греди, ламперия, фасониран дървен материал, ремонт на металорежещи машини, реклама, плодове и зеленчуци. Видно от решение № 1038/ 08.07.2008 г. на ответника, този РА е отменен като издаден П. неизяснена фактическа обстановка и преписката е върната за извършване на повторна ревизия. С РА № */ 14.05.2008 г., издаден от П Г, главен инспектор приходи в ТД на Н. С. град на „МАРЧЕЛО ЛЕС” Е. е отказано право на данъчен кредит по фактури, издадени от „АНТО ЛИ 1” Е. през данъчен период септември 2006 г. поради недоказана реалност на доставките.

В заключението на ССЕ се съдържа констатацията, че в склада на жалбоподателя обработеният дървен материал се е приемал с временни разписки, в които са записвани мярката и количеството му Въз основа на тези разписки са изготвяни приемо – предавателни протоколи, които са послужили за основание за издаване и изплащане на фактурите. Дружеството е ползвало машини под наем от „БИЛИ ЕМ” ООД. Материалът е обработван в наети работилници в село Брестовица и гр. Перушица, след което е транспортиран до склада на жалбоподателя в гр. С. с два товарни автомобила марка МАН, за което през август и септември 2006 г. са издадени 102 пътни листи. В допълнително заключение на ССЕ са конкретизирани 11 фактури, издадени в данъчен период м. септември 2006 г., плащането на ДДС по които /възлизащ общо на 43000 лв/ е извършено изцяло по ДДС сметката на доставчика през м. октомври 2006 г.

2. „ЛИМБО ЛИ” Е.

Установено е, че това дружество е регистрирано по ЗДДС в периода 16.04.2004 г. – 05.01.2006 г. Фактурите са издадени на жалбоподателя и са включени в справката – декларация за съответните данъчни периоди и в дневника за продажбите /от м. юни до м. декември 2005 г./ Предметът на доставките е изработка на дървен материал на ишлема и търговия с греди и летви. Представена е хронология на сч. сметка 4532 относно начисляване на дължимия данък и хронология на сметки от група 70,50; банкови извлечения и фискални бонове от 2005 г.; изискани са оборотни ведомости, но такава е представена само за м. декември 2005 г. По ДРА № 281/ 2007 г. спрямо доставчика са установени задължения по ЗДДС в размер на 3 082 649 лв.

Представен е договор за наем на товарен автомобил с Исмет Местан от 01.06.2004 г. и договор за наем на склад от 03.05.2004 г. за земя и сгради, но в него не е посочено местонахожданието на наетите площи. Приложено е разрешение за ползване на дърводобивна работилница в с. Сърница, общ Велинград, собственост на Реджеп, Ахмед и Неби Ибиш.

Посочено е в РД, че дружеството не разполага със собствени ДМА, заведени в гр. 20. Не са представени заявки, отчети, складови разписки, нито такива за извършено разплащане по издадените фактури за наем, както и за извършване на доставката и за счетоводната ѝ отчетност.

За доказване произхода на дървения материал на доставчика е връчено второ ИПДПОЗЛ. Въз основа на постъпила от задълженото лице справка са предприети насрещни проверки на следните субекти:

2.1 „ДАРМА ТРЕЙД” Е. - В ПИНП е посочено, че П. посещенията на адреса за кореспонденция не е открит представител на дружеството и искането за представяне на документи и писмени обяснения е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Във връзка с

предишни насрещни проверки е издадено удостоверение от община Благоевград от 19.12.2005 г., че Али Али Каран няма адрес на територията на общината.

2.2 „КИКИ 59 – МАРИН АСЕНОВ” с правопримемник „ИНТЕРСТАР” Е. – връчено е искане по реда на чл. 32 от ДОПК. Установено е, че това дружество е deregистрирано по ЗДДС на 14.07.2003 г.

2.3 „МАРГАРИТА – МАРГАРИТА ДРАГАНОВА” - проверката в информационния масив на Н. показала, че не съществува търговец с посочения Булстат. Данъчният номер е на „МАРГАРИТА – ДАНИЕЛА БОЯДЖИЕВА”

2.4 „ТАЛЕКС” Е. – отразени са същите констатации за несъществуване на търговец с този Булстат, посоченият в книгата данъчен номер е на „САМЕКС” Е..

2.5 „МАРИ – ЦВЕТАН ЦЕКОВ” - искането е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, но контакт с негов представител не е осъществен.

В заключението на ССЕ се съдържа констатацията, че в склада на жалбоподателя обработеният дървен материал се е приемал с приемо – предавателни протоколи, които са послужили за основание за издаване и изплащане на фактурите и в които са отразени количеството и мярката на обработения дървен материал. Това е ставало в наети работилници в с. Сърница, общ. Велинград, след което е транспортиран до склада на жалбоподателя в гр. С. с два товарни автомобила - марка Мерцедес и Ифа, за което са издадени 90 пътни листи. В счетоводството на дружеството не са заведени активи ДМА. В допълнително заключение на ССЕ са конкретизирани 35 фактури, издадени в данъчни периоди м. юни, юли, август, септември, октомври, ноември и декември 2005 г., плащането на ДДС по които /възлизаш общо на 69 890 лв/ е извършено изцяло по ДДС сметката на доставчика.

3. „АНТО ЛИ 1” Е.

По отношение на това дружество в РД е констатирано, че е регистрирано по ЗДДС на 16.03.2005 г. Фактурите са издадени за периода февруари – юли 2006 г., получател е жалбоподателят и те са включени в дневника за продажби и в справката – декларация по ЗДДС за съответните периоди. Предметът на доставките е преработка на дървен материал и продажба на греди. Представена е хронология на сч. см. 4532 относно начисляване на дължимия данък и хронология на сметки от група 70 и 50; банкови извлечения за платен ДДС и фискални бонове от 2006 г., както и свидетелство за регистриран касов апарат през 2007 г., оборотни ведомости за периода февруари – юли 2006 г. Посочено е, че дружеството разполага с ДМА производствени машини на стойност 31 805,44 лв – банциг, разкриващ, циркуляр, окрайчваща машина и др. Представен е договор за наем на три бр товарни автомобили от 01.02.2006 г., сключен с „БИЛИ ЕМ” Е.. Доставчикът е наел складова база в село Брестовица и транспортни средства от БИЛИ ЕМ Е.. За установяване произхода на дървения материал е връчено второ искане за представяне на документи. Предоставена е справка за стоковия поток, съгласно която предходните доставчици на закупените стоки са следните търговци:

3.1 ЛИМБО ЛИ Е. – справката в информационната система, достъпна на приходния орган, показала, че това дружество е deregистрирано по ЗДДС на 05.01.2006 г. по инициатива на данъчен орган и има задължения към бюджета в особено големи размери – по ЗДДС 3 082 649 лв, установени с РА № 281/ 23.04.2007 г.

3.2 „ОГНЯН ЯНКОВ” – не е регистриран по ЗДДС. Издадените фактури само през м. юни 2006 г. надхвърлят минималния праг за регистрация по ЗДДС. П. извършената проверка в дневниците за покупки на „АНТО ЛИ 1” Е. се установило, че са издавани само опростени фактури

3.3 „ТОМИЛ ВЕСТ” Е. не е регистрирано по ЗДДС. Издадените фактури само през м. юни 2006 г. надхвърлят минималния праг за регистрация по ЗДДС. П. извършената проверка в дневниците за покупки на „АНТО ЛИ 1” Е. се установило, че са издавани само опростени фактури

3.4 „ТАЛЕКС” Е. проверката в информационния масив на Н. показала, че не съществува търговец с този Булстат. Данъчният номер е на „САМЕКС” Е.

3.5 „ДЕНИСА ИНС – МАРИЯ ГЕОРГИЕВА” – дерегетиран по ЗДДС на 10.06.2004 г.

В ССЕ са изложени аналогични констатации относно начина на приемане на обработения дървен материал в склада на жалбоподателя. Посочено е, че в група 20, сметка 204 в счетоводството на доставчика са налични активи – ДМА производствени машини на стойност 31 805,44 лв – банциг, разкриващ циркуляр, машина окрайчваща и др. Материалът се е обработвал в наети работилници в с. Брестовица и гр. Перушица, след което обработеният дървен материал е транспортиран до склада на „КАНЗАС 2” Е. в гр. С. с три товарни автомобили – Ман, Мерцедес и Скания, за което са издадени 206 пътни листи. В допълнително заключение на ССЕ са конкретизирани 27 фактури, издадени в данъчни периоди м. февруари, март, април, май, юни и юли 2006 г., плащането на ДДС по които /възлизащо общо на 65 330 лв/ е извършено изцяло по ДДС сметката на доставчика.

4. „ДАРМА ТРЕЙД” Е.

В ПИНП от 12.06.2008 г. е посочено, че дружеството е било регистрирано по ЗДДС в периода 16.01.2003 г. – 18.05.2006 г. Спрямо него е издаден РА № 687/ 22.10.2007 г. с установени задължения по ЗДДС в размер на 3 410 000 лв. П. посещенията на адреса за кореспонденция не е открит негов представител и искането за представяне на документи и писмени обяснения е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Във връзка с предишни насрещни проверки е издадено удостоверение от община Благоевград от 19.12.2005 г., че Али Али Каран няма адрес на територията на общината.

Информацията за предходните доставчици на „ДАРМА ТРЕЙД” Е. органите по приходите събрали от приложенията към жалба на дружеството срещу е отменения с решение № 364/ 04.03.2008 г. на ответника РА № 20000024/ 11.07.2007 г., а именно:

4.1 „КИКИ 59 – МАРИН АСЕНОВ” с правоприменик „ИНТЕРСТАР” Е. – връчено е искането по реда на чл. 32 от ДОПК. Установено е, че това дружество е дерегетирано по ЗДДС на 14.07.2003 г.

4.2 „ТАЛЕКС” Е. – както бе посочено, справката в информационния показала, че не съществува търговец с този Булстат, а наличният в книгата данъчен номер е на „САМЕКС” Е.

4.3 „ШАНС – ИВЕЛИН ИВАНОВ” дерегетиран по ЗДДС на 02.03.2005 г. по инициатива на орган по приходите

П. тези данни в РД е прието, че не може да се установи произходът на стоките, които се твърди да са предадени на жалбоподателя. Същото е получател по фактури с невярно съдържание, част от които изхождат от несъществуващи данъчни субекти. Всички предшествващи доставчици са възприети като „рисков контингент” и са дерегетиранни по инициатива на органа по приходите, от което следва, че те са или неизрядни данъкоплатци, или имат големи задължения, които не погасяват. Изложеното, наред с неоткриването им на адресите за кореспонденция, налага заключение за недоказаност да е извършена реална доставка, нито може да се определи произходът на стоките.

Според заключението на ССЕ към датата на издаване на процесните фактури /82 бр/

доставчикът е регистрирано по ЗДДС лице. Посочено е, че в склада на жалбоподателя обработеният дървен материал се е приемал с приемо – предавателни протоколи, които са послужили за основание за издаване и плащане на фактурите и в които са отразени количеството и мярката на обработения материал. В експертната не са посочени данни за ползвани активи. В допълнително заключение на ССЕ са конкретизирани 24 фактури, издадени в данъчни периоди м. февруари, март, април, май, юни, юли и август 2005 г. Плащането на ДДС по 17 фактури, индивидуализирани на стр. 5 от допълнителното заключение на ССЧЕ които /възлизащ общо на 75600 лв/ е извършено изцяло по ДДС сметката на доставчика.

5. „ЗИГА МЕКС” Е.

По отношение на този доставчик в РД е посочено, че издадените 5 фактури през м. декември 2005 г. са с предмет на доставката „иглолистни дъски”; издадени са на жалбоподателя, включени са в дневника за продажби и справка декларация, данъкът е начислен; доставчикът разполага с необходимите ресурси за осъществяване на доставката – притежава собствена складова база в гр. Ц. К и персонал. ДДС по фактура № 783/ 05.12.2005г. и част от ДДС по фактура № 767/ 19.12.2005 г. са внесени по ДДС сметката на 15.02.2006 г. ДДС по останалите фактури е платен в брой на 21.02.2007 г. Разплащането на данъчните основи е станало с прихващане – протокол от 30.12.2005 г. Предходен доставчик е „АНТО ЛИ” Е. – Представени са фактурите, които са издадени на „ЗИГА МЕКС” Е., данни за осчетоводяване на см. 4532, смет. група 50, сч. сметка 304, 401 и 411, копие от бордеро за плащане на ДДС, фискални бонове. Посочено е, че не са представени транспортни документи за извършен транспорт на стоката, необходим за фактурираната доставка, нито доказателства за наличие или ползване на складове. Само договори за доставка на дървен материал от 30.09.2005 г. и от 03.10.2005 г. В декларация управителят на дружеството сочи, че стоките, предмет на сделката, са продавани директно от склада на жалбоподателя. Представени са фактури от предходен доставчик „КАНЗАС 2” Е., което се явява едновременно продавач и купувач по едни и същи доставки. П. тези данни е очертана стокова верига, П. която ревизираното дружество продава на „АНТО ЛИ 1” Е., последното дружество продава на „ЗИГА МЕКС” Е., а то - на „КАНЗАС 2” Е..

Заключението на ССЧЕ отношение на „ЗИГА МЕКС” ООД не допринася за изясняване на относими към спора въпроси – макар да е посочено, че е изготвено след проверка в счетоводството на търговеца в с. Самуил, същото възпроизвежда констатациите на екипа, че процесните доставки, обективирани в 5 фактури, са такива на иглолистни дъски; същите са включени в дневника за продажби и справка – декларация по ЗДДС /отм./ за м. декември 2005 година. Плащането по тях е извършено по банков път по ДДС сметка за 2 фактури - № 767/ 19.12.2005 г. и № 783/ 05.12.2005 г. за 20 338,36 лв ДДС.

Недоволен от РА /съобщен на Велков на 27.10.2008 г./, представляващият „КАНЗАС - 2” Е. го оспорил пред ответника на 07.11.2008 г. Срокът за произнасяне на решаващия административен орган е започнал да тече на 08.11.2008 г. и е изтекъл на 22.12.2008 г. С писмо от 29.12.2008 г. Директорът на Д „О.” – С. указал на дружеството, че 30 – дневният срок за обжалване на РА, мълчаливо потвърден от решаващия орган, започва да тече на 23.12.2008 г. и изтича на 21.01.2009 г.

Жалбата, по която е образувано делото, е постъпила в Д „О.” – С. на 19.01.2009 г. В срока по чл. 156, ал. 6 от кодекса ответникът се произнесъл с решение № 134/ 26.01.2009 г.

П. установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 156 от ДОПК от легитимирано за това лице с правен интерес.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от ДОПК. Спазена е в предвидената от закона форма досежно необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, който също съдържа подробни съображения. Не се установяват съществени нарушения на процесуалния ред за издаване на акта, които да опорочават фактическите и материално - правни изводи на органа по приходите. Доказателствата, послужили за издаването му, са събрани по предвидения в ДОПК ред. Дори да се приеме обратното – че протоколите за извършване на насрещни проверки са съставени П. нередовно връчване на съобщенията за представяне на доказателства, че липсват или са ненадлежно попълнени реквизитите на протоколите за посещения или не е изпълнена в нейната пълнота процедурата по чл. 32 от ДОПК, в съдебната практика е безспорно възприето разбирането, че нарушения от този характер не опорочават ревизионното производство като цяло. По аргумент от чл. 160 от ДОПК административният съд не може да отмени акта и да върне преписката на приходния орган за отстраняване на процесуални пропуски, а е длъжен в съответствие със събраните по делото доказателства да се произнесе по същество на спора, в случая наличие на основания за отказ да се признае право на данъчен кредит.

1. Относно непризнаване на данъчен кредит в размер на 60 700 лв по 18 фактури, издадени от „МАРЧЕЛО ЛЕС” Е. през данъчни периоди м. август и септември 2006 година.

Според приходния орган по преписката не е установено доставчикът да разполага с материали, кадрови и технически потенциали, но преди всичко е неясен произходът на стоките, които е доставил на „КАНЗАС 2” Е.. Изводът се подкрепял от отсъствието на „налични” ДМА, както и от използването на нает транспорт за превоза. Извършените доставки са възлагани на подизпълнители – търговци, които не са открити на адресите за кореспонденция. Не било доказано и транспортирането на стоката, а П. извода, че липсва установен произход и превоз на същата, се налага извод, че не е прехвърлено право на собственост върху стока. Поведението на доставчика и предшествашите такива е окачествено като издаване на безстокови, „фиктивни” фактури, които не дават основание за ползване на данъчен кредит. В допълнение се подчертава, че конкретните стоки представляват родово определени вещи, прехвърлянето на чиято собственост се доказва чрез данни за предаването им в собствен склад, или П. натоварване на транспортно средство, доказателства за което отсъстват.

Изводът за липса на кадрова и техническа обезпеченост на доставчика е необоснован П. данните, че са налице договори за наем на производствени помещения, машини и превозни средства. П. това положение следва да се прецени установява ли се осъществяване на спорните доставки.

ЗДДС /отм./ дефинира доставката като прехвърляне на собственост върху стока или други вещи права върху стока, извършването на услуги, когато се извършват срещу насрещна престация на основание сключена сделка или с цел такава да се сключи. Издаването на данъчни фактури и тяхното осчетоводяване не е достатъчно, за да се приеме, че е налице доставка. Фактурите като частни документи не се ползват с материална доказателствена сила за отразените в тях факти. Именно заради това П.

изследване въпроса за реалността на доставката се извършва проверка за редовността на счетоводствата, но не само на получателя по доставката, а на двете страни, търсят се данни за доставката П. предходни доставчици, проследява се движението на стоката, изискват се данни за материална и кадрова обезпеченост на страните по доставката, сочат се доказателства за последващата реализация на полученото по нея.

Предметът на спорните фактури може да бъде определен общо като преработка на дървен материал – разбичване, услуга с мотокар.

За установяване на мястото на извършване на тази услуга е представен договор за наем /от 20.04.2006 г./ на едноетажна сграда в гр. Перушица без посочена площ П. цена 100 лв месечно; договор за наем на машини от 10.08.2006 г. – хоризонтален банциг – 2 бр П. месечен наем 2000 лв; договор за наем на товарен автомобил МАН СА 5987 АМ със същата наемна месечна цена от 01.05.2006 г. и договор за наем на товарен автомобил ВМАН СА 27 48 ВВ – сключен на 27.07.2006 г. П. цена 500 лв месечно.

С договор от 01.07.2006 г. жалбоподателят – възложител и „МАРЧЕЛО ЛЕС” Е. се съгласили изпълнителят да извършва преработка на дървен материал П. цена в зависимост от вида и количеството на стоките. В него липсват уговорки относно местонахождението, вида на стоките, начина на тяхното предаване за преработка/ обработка. Приложени са приемо – предавателни протоколи с отразяване, че касаят преработка, обработка, разбичване, окрайчване на дървен материал, респ. елементи за палети. Издадени са пътни листи с обозначени рег. номера на двата автомобила и маршрути С. – Брестовица и обратно; С. – Перушица и обратно.

В приетите в с.з. на 16.06.2009 г. и представени от жалбоподателя доказателства са налични „временни разписки” от дати, кореспондиращи на посочените в пътните листи, в които фигурират имената на водачите на товарните автомобили, мярката и количеството предадени в склада на „КАНЗАС 2” Е. от А Аризанов стоки – палети, греди, дъски и т.н. Според вещото лице именно тези временни разписки са послужили като основание да бъдат съставени приемо – предавателните протоколи, въз основа на които са издадени фактурите.

Видно от съдържанието на договора, сключен между „КАНЗАС 2” Е. и „МАРЧЕЛО ЛЕС” Е. на 01.07.2006 г., доставчикът е поел задължението да извършва преработка, изразяваща се в разбичване, окрайчване, подреждане, сортиране и услуга с мотокар, на дървен материал. Следователно правоотношението между тях, представляващо договор за изработка, в данъчноправен аспект следва да се разглежда като услуга. Услугата по смисъла на чл. 9 от ЗДДС /отм./ е всичко, което има стойност и е различно от стока и пари (в обращение като законно платежно средство). В конкретния случай не е изяснен начинът, по който е формирана нейната цена – такава не е заложена в договора, а е налична единствено в издадените фактури. Не са изяснени фактическите отношения между страните по повод дървения материал, подлежащ на преработка по договора – къде се е намирал, по какъв начин и кога е предаден на преработващото дружество, как е формирана цената на преработката му по указания във фактурите начин. П. липса на количествени и стойностни параметри в приемо – предавателните протоколи данни за количеството и цената на изработката следва да се търсят във временните разписки, приобщени към преписката една в хода на настоящето производство, което обстоятелство хвърля съмнение относно съществуването им на датите, отразени в тях. Видно от съдържанието на временните разписки, само малка част от тях съдържат реквизита „цена” /такава е налична в размер 50 /вероятно лева/ за палети с обем 35 куб метра/. Изложеното обстоятелство, наред с липсата на счетоводни данни за отразени от

страна на „МАРЧЕЛО ЛЕС“ Е. разходи за гориво, каквито отсъстват в дневника за покупки, нито фактури за извършена поддръжка на наетите активи, мотивира съда да приеме, че жалбоподателят не изпълни доказателствената си задача да установи, че е получател по реална облагаеми доставки, за които са съставени фактурите от „МАРЧЕЛО ЛЕС“ Е.. Този извод изключва приложението на чл. 65, ал. 8 от ЗДДС. П. връчване на второ искане за представяне на доказателства от страна на посоченото дружество е депозирана справка, според която доставчик на стоките е „АНТО ЛИ 1“ Е., което на свой ред ги е закупило от „ЛИМБО ЛИ“ Е. – доставчици, чиито предшествващи такива ще бъдат разгледани в настоящето решение.

2. Относно отказ да бъде признато право на данъчен кредит в размер на 102 985 лв по фактури, издадени от „ЛИМБО ЛИ“ Е. за периодите юни, юли, август, септември, октомври, ноември и декември 2005 г.

Събраженията на екипа, възприети от решаващия орган, са идентични с изложените по – горе за „МАРЧЕЛО ЛЕС“ Е. – че дружеството не разполага със складова, производствена и търговска база, с налични ДМА, използван е нает транспорт за доставка на материалите и подизпълнители, контакт с които приходният орган не е успял да осъществи.

Между „ЛИМБО ЛИ“ Е. и „КАНЗАС 2“ Е. е сключен договор на 03.05.2005 г., с който жалбоподателят възлага на доставчика да преработва дървен материал на ишлема и да му доставя греди и дъски, както и договор от 01.11.2005 г. за доставка на метална конструкция без посочени параметри и цена. Двата договора имат характер на рамкови, доколкото не съдържат препращане към други данни за обективизирано съгласие между страните. Първият от тях съдържа уговорки едновременно за изработка и за продажба, а вторият – само за продажба. За установяване на изпълнението им са приложени договори с подизпълнители. Така на 01.08.2005 г. „ЛИМБО ЛИ“ Е. е сключило с „МАРГАРИТА“ /наименованието е непълно/, представляван от М Д, договор за доставка на иглолистен дървен материал без посочено количество и цена; На 02.07.2005 г. с „КИКИ 59 МАРИН АСЕНОВ“ е сключен договор за доставка на неконкретизиран по вид дървен материал, чиято цена също не е посочена, а е предвидено да се определи „след извършване на работата“; Договор с напълно идентично съдържание е подписан и с „МАРИ – ЦВЕТАН ЦЕКОВ“ на 01.06.2005 г. На 01.06.2005 г. е подписан договор с „ДАРМА ТРЕЙД“ Е. със същото съдържание.; на 03.10.2005 г. – с „ТАЛЕКС“ Е. за доставка на дървен материал и арматурно желязо, подлежащо на заплащане по същия критерий.

За установяване на ползване на помещение за извършване на фактурираните услуги жалбоподателят е представил договор за наем на имот, сключен с 4 физически лица с адреси в село Сърница; акт за узаконяване, издаден на името на същите лица през 2002 г. и разрешение за ползване на дърводелска работилница. Заедно със сградата са наети и монтираните в нея гатери. Изброените доказателства са индичия за съществуване на техническа обезпеченост на доставчика да осъществява преработка на дървен материал и да го превозва, аргумент за което е не наличието на собствени активи, а реално ползване на такива.

По преписката обаче не са посочени доказателства в какво съотношение фактурираните доставки са извършени в рамките на „ЛИМБО ЛИ“ Е. и колко от тях са възложени на подизпълнители, респ. какво е количеството закупен от изброените по – горе еднолични търговци и дружества дървен материал, как е формирана неговата себестойност, на колко възлиза цената на обработката му. От друга страна в преписката

не се съдържат заявки, отчети, складови разписки, нито такива за извършено разплащане по издадените фактури за наем. Извод за недоказаност на произхода на стоките и възлагането на услугата на подизпълнители се подкрепя от резултатите от насрещните проверки на „ДАРМА ТРЕЙД“ Е.; „КИКИ 59 – МАРИН АСЕНОВ“ с правоприменик „ИНТЕРСТАР“ Е., deregистрирано по ЗДДС на 14.07.2003 г.; „МАРГАРИТА – МАРГАРИТА ДРАГАНОВА“; „ТАЛЕКС“ Е.; „МАРИ – ЦВЕТАН ЦЕКОВ“, в рамките на които не е установено нито едно релевантно към настоящия спор обстоятелство. По тези съображения съдът приема за недоказано осъществяване на реална облагаема доставка, обективирана в издадените от „ЛИМБО ЛИ“ Е. фактури.

3. Относно отказано право на данъчен кредит в размер на 119 138,88 лв за периодите януари, февруари, март, април, май, юни и юли 2006 г. по фактури, издадени от „АНТО ЛИ“ Е..

На 22.12.2005 г. между жалбоподателя и това дружество /обозначавано както с наименование „АНТО ЛИ“ ООД, така и „АНТО ЛИ 1“ Е., но с един и същ Булстат * в преписката/ е сключен договор с предмет преработка на дървен материал – разбичване, крайчване, подреждане, сортиране, транспорт и доставка. Следователно сделките са както продажба, така и обработка на дървен материал, но от формулировката на чл. 1 на договора не може да се направи заключение каква е волята на страните – да бъде обработван продаваният материал или да бъде обработван и такъв, който не се доставя по същия. Относно цената е посочено, че тя зависи от вида и количеството на стоките.

На 14.11.2005 г. между „АНТО ЛИ“ ООД и „БИЛИ ЕМ“ Е. е сключен договор за наем, по силата на който доставчикът на жалбоподателя е наел дворно място в с. Брестовица заедно с построената в него работилница за първична обработка на дървен материал с площ 435 кв. метра и дворно място заедно с административна сграда в него П. месечна наемна цена от 1000 лв. На 01.02.2006 г. цитираният наемодател отдал на „АНТО ЛИ“ ООД и специален автомобил Скания – седлови влекач с кран рег. № СА 5971 АМ; товарен автомобил Ман рег. № 59 87 АМ и ремарке Шварцмюлер – платформа рег. № С 3267 ЕМ. Общият месечен наем на трите автомобила възлиза на 5200 лв

Посочено е, че дружеството разполага с ДМА производствени машини на стойност 31 805,44 лв – банциг, разкройващ, циркуляр, крайчваща машина и др. Съгласно предоставената от доставчика в рамките на ревизията справка за стоковия поток предходни доставчици на дървения материал са: „ЛИМБО ЛИ“ Е. – справката в информационната система, достъпна на приходния орган показала, че това дружество е deregистрирано по ЗДДС на 05.01.2006 г. по инициатива на данъчен орган и има задължения към бюджета в особено големи размери – по ЗДДС 3 082 649 лв, установени с РА № 281/ 23.04.2007 г.; „ОГНЯН ЯНКОВ“, който не е регистриран по ЗДДС П. положение, че издадените само през м. юни 2006 г. фактури надхвърлят минималния праг за регистрация по ЗДДС; „ТОМИЛ ВЕСТ“ Е. - deregистриран по ЗДДС, П. надхвърлен праг за това само през м. юни 2006 г.; „ТАЛЕКС“ Е. - невъзможност да се установи търговец с този Булстат. Данъчният номер е на „САМЕКС“ Е.; „ДЕНИСА ИНС – МАРИЯ ГЕОРГИЕВА“ – deregистриран по ЗДДС на 10.06.2004 г.

В ССЕ са изложени аналогични констатации относно начина на приемане на обработения дървен материал в склада на жалбоподателя. Посочено е, че в група 20, сметка 204 в счетоводството на доставчика са налични активи – ДМА производствени машини на стойност 31 805,44 лв – банциг, разкройващ циркуляр, машина крайчваща

и др. Материалът се е обработвал в наети работилници в с. Брестовица и гр. Перушица, след което обработеният дървен материал е транспортиран до склада на „КАНЗАС 2” Е. в гр. С. с три товарни автомобили – Ман, Мерцедес и Скания, за което са издадени 206 пътни листи. В допълнително заключение на ССЕ са конкретизирани 27 фактури, издадени в данъчни периоди м. февруари, март, април, май, юни и юли 2006 г., плащането на ДДС по които /възлизащ общо на 65 330 лв/ е извършено изцяло по ДДС сметката на доставчика.

В преписката се съдържат идентични по съдържанието си договори с възложител конкретният доставчик, чието съдържание ги определя като рамкови. Така на 14.06.2006 г. между „АНТО ЛИ” ООД и „ТАЛЕКС” Е. – дружество, което не е идентифицирано нито от приходната администрация, нито от жалбоподателя в настоящето производство, е сключен договор за доставка на дървен материал, от който не става ясно какъв е неговият вид, какво е количеството доставена и предадена стока, къде и кога е станало това. Същото се отнася и до договора от 05.01.2006 г. между доставчика и „ДЕНИСА ИНС – МАРИЯ ГЕОРГИЕВА”.

П. изложеното по – горе съдържание на договора между „АНТО ЛИ” ООД и „КАНЗАС 2” Е. се налага извод, че за целите на данъчното облагане предметът на съглашението би следвало да се третира едновременно като доставка на стоки и на услуги – фактически действия по преработка на дървен материал, и прехвърляне на правото на собственост върху такъв; В съответствие с поетите задължения страните следва да са извършили съгласуване, одобряване на конкретните видове дървен материал – факти, които подлежат на доказване по реда на процесуалния закон. От своя страна изпълнителят следва да осигури нужните технически, кадрови и др. ресурси, като депозира по преписката данни каква част от изпълненото по договора е възложил на подизпълнители, по какъв начин, кога и как е приел изпълнението на доставката. Макар ССЕ да съдържа данни за начисляване на данъка и за приемо – предаване на количествено и стойностно определени изделия, не е проследен произходът им по цялата стокова верига. Наличието на договорености между „АНТО ЛИ” ООД и подизпълнителите на дружеството само по себе си не обосновава заключение, че те са изпълнени в цялост и доставчикът е придобил предаденото на жалбоподателя количество дървен материал. Вярно е, че той е разполагал с производствени помещения, машини и право да ползва товарни автомобили, но не става ясно какви обеми дървен материал са постъпвали в негови склад, кога и от кого са били предадени там, за да подлежат на обработка и последваща реализация, която се оспорва от приходната администрация. П. положение, че счетоводствата на четири от петте доставчика и на самия жалбоподател се намират на един и същ адрес /раздел III от заключението на ССЧЕ/ тези данни следваше да са пълни, кореспондиращи помежду си и да обосновават логически извод за точно в количествено и качествено отношение изпълнение на доставката.

4. Относно отказано право на данъчен кредит в размер на 100656,40 лв по фактури, издадени от „ДАРМА ТРЕЙД” ООД за периодите февруари, март, април, май, юни, юли и август 2005 г.

Както бе посочено, в.л. Б. е извършил проверка в счетоводството на търговеца, като са му предоставени справки – декларации за процесните периоди; по отношение на счетоводното отразяване на спорните фактури са използвани сметки 411 клиенти, 700

приходи от продажби, 501 каса в лева и са взети съответните счетоводни записвания за извършените продажби и начисления ДДС, което е видно от хронологичните справки на счетоводни сметки 700 и 4532 „начислен данък за продажбите”.

Възникването на право на данъчен кредит е обусловено от наличие на материалните предпоставки по чл. 64, ал. 1 от ЗДДС /отм./, като П. хипотези, чертани в чл. 65, ал. 4 от ЗДДС /отм./ независимо от наличието на тези кумулативни предпоставки, право на данъчен кредит не възниква. Една от тях е по т. 4 на чл. 65, ал. 4 в случаите, когато доставчикът не е представил доказателства от значение за определянето на данъчните му задължения, включително такива за извършване на доставката, за счетоводната отчетност във връзка с нея, за определяне на предходните доставки, по които е получател по отношение на доставката. Действията на органа по приходите П. извършване на насрещната проверка на „ДАРМА ТРЕЙД” Е. са в изпълнение на указанията, дадени в отменителното решение на ответника. Изяснено е чрез удостоверението от община Б, че не съществува административен адрес под № 47, гр. Б, У. „П Я”. Следва да се има предвид, че за органите на приходната администрация съществува задължение за осъществяване на контакт с ревизираните/или проверявани субекти единствено на обявените в администрацията адреси за кореспонденция, в който смисъл е въведеният с чл. 28 от ДОПК институт на адреса за кореспонденция и на изискването именно на него да бъде осигурено лице за контакт, с което да се осъществява връзката с приходната администрация.

От друга страна, за да се направи преценка относно начисляване на ДДС в счетоводството на доставчика следва да бъде извършена проверка относно движението и кореспонденцията на всички счетоводни сметки, които имат значение за отразяване на осъществените стопански операции по процесните фактури, като вписванията в счетоводните книги се преценяват според тяхната редовност в съответствие със ЗСч и с оглед на другите обстоятелства, установени П. ревизията. За да се докаже редовното и правилно водене на сч. сметка 453/2 начислен ДДС за продажбите, същата трябва да се изследва във връзка с кореспондиращите счетоводни сметки, като: отразяване на дебитата по сметка 411 клиенти – на общата стойност на доставката, съответно по кредита на см. 435/2 начислен ДДС П. продажбите относно размера на начисления данък и по кредита на приходните сметки от група 70, в случая 702 приходи от продажба на стоки на стойността на данъчната основа на доставката, както и кореспонденциите на сметка 453/2 със сметки 453/8 начислен ДДС за възстановяване, респ. 435/9 начислен ДДС за внасяне, а от друга страна кореспонденциите на сч сметка 411 със сметка от група 50 относно разплащането по доставките; Най – сетне, за да се установи правилността и редовността на съответните счетоводни записвания, следва да се извърши съпоставка на отразяванията в посочените счетоводни сметки с отразяванията в съответните оборотни ведомости /месечни и годишни/, които се съставят за контрол върху правилността на записванията по счетоводните сметки и регистри, като се извърши съпоставка и на данните по оборотните ведомости с отразяванията на отчета за приходи и разходи на търговеца, подаван с ГДД. Само цялостният преглед на счетоводството в посочения смисъл може да обоснове извод за счетоводното начисляване на данъка. Необходимо е да е налице и пълно съответствие на счетоводните данни с тези, съдържащи се в отчетните регистри по чл. 104, ал. 1 от ЗДДС /отм./ и в справките – декларации. Проверката, която е извършило вещото лице, не позволява да се направи заключение за редовността на воденото счетоводство П. осчетоводяване на стопанските операции по начисляване на данъка по смисъла на чл.

51, ал. 1 от ДОПК. В конкретния случай проверката е извършена по счетоводни данни, които се намират извън предприятието по смисъла на чл. 42 от ЗСч, на място, където са налични и счетоводствата на други доставчици по други оспорвани фактури, част от които предшестващи спрямо конкретната доставка.

Разпоредбата на чл. 65, ал. 4, т. 4 от ЗДДС /отм./ поставя изисквания в хода на ревизията да бъдат установени определени обстоятелства за доставката, включително за предходните такива. Това означава, че за опровергаване на констатациите на приходния орган следва да се сочат доказателства по отношение на преките /реалност и начисляване на данъка/, така и по отношение на предходните доставки, в конкретния случай осъществени по твърдението на жалбоподателя от „КИКИ 59 – МАРИН АСЕНОВ”, deregистриран по ЗДДС на 14.07.2003 г. търговец; „ТАЛЕКС” Е. – дружество, чиято идентификация не е извършена от приходния орган; „ШАНС – ИВЕЛИН ИВАНОВ” - deregистриран по ЗДДС на 02.03.2005 г. по инициатива на орган по приходите.

5. „ЗИГА МЕКС” ООД в размер на 29 440 лв за м. декември 2005 година.

Нито в административното, нито в настоящето производство жалбоподателят се е ангажирал с конкретно твърдение относно констатираната от приходния орган стокова верига, според която ревизираното дружество продава на „АНТО ЛИ” ООД, последното дружество продава на „ЗИГА МЕКС” Е., а то - на „КАНЗАС 2” Е..

Изложеното в т. 4 на настоящето решение относно начисляването на данъка се отнася и за този доставчик. Както бе посочено, по отношение на „ЗИГА МЕКС” Е. заключението на ССЧЕ не допринася за изясняване на относими към спора въпроси. В него е отразено, че е изготвено след проверка в счетоводството на търговеца в с. Самуил, но въпреки това същото възпроизвежда констатациите на екипа, че процесните доставки, обективирани в 5 фактури, са такива на иглолистни дъски; същите са включени в дневника за продажби и справка – декларация по ЗДДС /отм./ за м. декември 2005 година.

В настоящето производство жалбоподателят прояви процесуална активност, насочена преди всичко към установяване надлежното осчетоводяване на стопанските операции, свързани с покупко - продажбата и обработка на дървен материал, осъществявана от него и неговите доставчици. Не бяха депозиран данни относно икономическия механизъм на сделките, които, с оглед датите на издаване на спорните фактури, са извършвани в идентични периоди; не стана ясно заявеният и поръчан от продавачите/ изпълнители по сделките дървен материал кога, кому и къде е престиран от страна на „КАНЗАС 2” Е., подлежал ли е на последваща преработка. Жалбоподателят не изпълни доказателствената си задача да установи по несъмнен начин съществуването на реални облагаеми доставки по фактурите, издадени от петте дружества. Ревизионният акт е издаден П. правилно приложение на материалния данъчен закон и подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена.

П. очертания изход на спора и П. направеното искане за това на администрацията следва да присъдено юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, предвиждащ, че на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда юрисконсултско възнаграждение в размера до минималното възнаграждение за един адвокат, което, П. конкретната фактическа и

правна сложност на спора съдът определя на 4500 лв.

Воден от горното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на „КАНЗАС 2” Е., ЕИК по Булстат *, чрез управителя Светослав Славчев Велков срещу ревизионен акт № 20008037/ 21.10.2008 г., издаден от Виолин П, старши инспектор по приходите П. ТД на Н. С. - град, потвърден с решение № 134/ 26.01.2009 г. на Директора на Д. „О.” П. ЦУ на Н..

ОСЪЖДА „КАНЗАС 2” Е., ЕИК по Булстат *, чрез управителя С С В да заплати на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” 4500 /четири хиляди и петстотин/ лв юрисколсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: